

چگونه توانستیم مشکل لجبازی ریحانه را برطرف کنیم؟

حوا کندی گوری^۱، احسان زارعی^۲

^۱ کارشناسی، آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد قشم

اداره آموزش و پرورش شهرستان قشم، آموزشگاه عظمت مرادی

kandy2035@gmail.com

^۲ دکتری تخصصی، برنامه ریزی درسی، دانشگاه هرمزگان

^۲ دانشگاه فرهنگیان پردیس شهید بهشتی بندر عباس

Ehsanzare_ee@yahoo.com

چکیده:

با توجه به مشکلات شخصیتی دانش آموزان که در اغلب موارد مانع یادگیری آنها می شود ما سعی داشتیم تا با برطرف کردن یکی از این مشکلات شخصیتی ریحانه دانش آموز پایه چهارم ابتدایی یادگیری آموزشی را برای ریحانه راحت تر کنیم با مشاهده رفتار ریحانه و با کمک گرفتن از خانواده وی و با سوالاتی که از هم کلاسی های ریحانه پرسیدیم راه حل هایی را برای کاهش مشکل شخصیتی ریحانه ارائه دادیم اما آنچه به عنوان آخرین راه حل تاثیر گذار ما برای درمان ریحانه بود طراحی بازی فکری (من و هم گروهیم با هم می شویم ما) بود. در این مرحله با اجرای بازی اشاره شده در ساعات ورزش و یا ساعاتی که من به عنوان معلم تمرین های گروهی می دادم اجرا شد بدین صورت که گروه ریحانه برای چیدن کلماتی که به گروه داده بودیم مجبور به کمک گرفتن از گروه های دیگر بودند. اعضای گروه با توافق یکدیگر ریحانه را به عنوان سفیر گروه در نظر گرفته بودند تا جایی که اکثر کارها بر دوش ریحانه بود و ریحانه هم سعی می کرد با مشورت اعضای گروه در فعالیت ها پیش قدم شود. این محبت به ریحانه از سوی همکلاسی ها باعث بالا رفتن اعتماد به نفس ریحانه و کاهش دعوا و خشونت در ریحانه بود. در نهایت ریحانه با دوست شدن با بقیه بچه های کلاس در درس ها نیز شرکت می کرد و حرف های مدیر بهترین سند برای هر عکس العملی از ریحانه بود. و در نهایت پیشنهاد می شود که معلم قبل از توجه به آموزش زمینه ی لازم یعنی پرورش و بها دادن به دانش آموز را ملاک و نقطه شروع حرفه ی خود در نظر بگیرد.

واژگان کلیدی: لجبازی، اعتماد به نفس، بازی، آموزش

مرحله الف)

مقدمه: لجبازی یعنی پافشاری روی نظرات و عقیده ی خود و مخالفت با نظرات و عقیده ی دیگران این رفتار ناسازگارانه از ۱ سالگی شروع شده و در ۲-۳ سالگی به اوج می رسد. زمانی که کودک وارد مرحله استقلال می شود و میتواند توسط انجام اعمال ممنوعه دیگران را کنترل کند در زمان نوجوانی افراد برای به دست آوردن استقلال دست به لجبازی زده و در بزرگسالی فرد برای رشد و اثبات قدرت لجبازی می کند. (احمدی، ۱۳۸۹) برخی از افراد می پندارند دیگران به ایده های آنها توجه نمی کنند و برای اینکه نظر دیگران را به خود جلب کنند و آنها را مجبور کنند که به آنها توجه ویژه ای داشته باشند با عقاید دیگران حتی اگر خودشان از درون قانع شده باشند، مخالفت می کنند. افراد لجباز خود را با ایده ها، تصمیم ها و افکارشان می شناسند و در مورد کاری که می خواهند انجام دهند تاکید و پافشاری می کنند و به